

**[Aksel Larsen.]**

kan skrive under paa. Vel, vi formulerer det, men det betyder ikke, at det er noget, vi har opfundet.

Jeg kunde ogsaa gribe det an paa en anden Maade og spørge det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, om han alligevel ikke, trods Aalborg-Kongressens Beslutning om at opgive sine Principper og vente nogen Tid med at finde nye, hvis han skal svare, vil erklære, at han og hans Parti er Tilhængere af Socialismen, Tilhængere af Kapitalismens Afskaffelse. Saa vil det ærede Medlem da sikkert sige jo. Naa, paa samme Maade forholder det sig med os: Vi er absolut Tilhængere af Kapitalismens Afskaffelse, Tilhængere af, at der opbygges et klasseløst, socialistisk Samfund, hvor Privat ejendomsret er afskaffet, hvor Profitinteresserne ikke mere er bestemmende. Vi slaas for dette, og denne Kamp har naturligvis Udviklingsfaser. Men vi gaar ikke derfor hen og glemmer den øjeblikkelige Situation, og derfor har vi ogsaa stemt socialdemokratisk ved Valget.

Vi har gjort det, fordi vi var klar over, at det havde en ganske kolossal Betydning, at Landstingsflertallet blev flyttet. Saa kan man tvistes om, hvor meget af Landstinget der i Socialdemokratiets Agitation var Undskyldning, og hvor meget der var Realitet. Men det havde en kolossal Betydning, at Landstingsflertallet blev flyttet, saa at der ikke mere for Masserne kunde synes at være nogen som helst forfatningsmæssig Hindring for, at den Politik, Arbejderklassen ønskede gennemført, ogsaa bliver gennemført. Derfor stemte vi socialdemokratisk, og saa kom vi i den barokke Situation, at vi blev skældt ud for det!

I alle de tidligere Valgkampe, jeg har deltaget i som Kommunist, har de socialdemokratiske Talere sagt, at jeg skulde skamme mig, og at vi Kommuniste skulde hellere lade være at opstille, men stemme paa de socialdemokratiske Kandidater. Nu kommer vi og vil gøre det, og saa kommer min Sandten de Herrer og siger: I er nogle værre Karle, naar I gør det!

Naa, lad os forlade alt dette, som jeg var nødt til at komme ind paa paa Grund af det meget Krukkeri, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch talte om, og lad os gaa over til den Situation, vi befinder os i i

Øjeblikket. Hvis man skulde dømme efter denne Diskussion eller denne Indledning til en Diskussion, ja, saa skulde Danmark være et Land, hvor der er uhyre fredeligt, alting er udmærket, næsten, og vi gaar en rolig og lykkelig Fremtid i Møde, ingen Storme truer her. Men det Indtryk er forkert. Muligvis er det ikke gaaet op for Regeringspartierne — jeg kan dog ikke tro andet, end at de maa være klar over det —, at Danmarks Stilling aldeles ikke er saa betrygget, hverken økonomisk, verdenspolitisk eller paa anden Maade. Det er sandt, at Arbejdsløsheden er mindre, end den var før. Det er sandt, at der paa en Række Omraader synes at være bedre Forhold, end der var under den værste Krise, men man har ingen som helst Garanti for, at det holder, eller rettere, man ved jo udmærket vel, at det holder ikke, man ved udmærket vel, at den Stilling, Danmark indtager i Verdenshusholdningen, gør, at det hele saa at sige hænger i en Traad, at Stabiliteten naar som helst kan blive bragt i Ulave. Og man maa ogsaa vide, at selv om man har vundet en Valgsejr nu og vandt en Valgsejr i Fjor, saa er det ikke gennem selve disse Valgsejre skabt nogen Garanti mod reaktionære Fremstød her i Landet, saa sandt som Reaktionen aldrig har bøjet sig for Stemmesedler, og der er naturligvis heller ikke skabt Garanti for, at ikke Reaktionen, kommende fra Udlandet, skal bryde ind over vort Land.

Jeg er ikke ene om denne Opfattelse. Jeg staar her med en Artikel, skrevet af en norsk socialdemokratisk Pressemand ved Navn Johan Vogt. Han har i det norske Arbejderpartis Hovedorgan, det norske „Arbejderbladet“, skrevet et Par Artikler om Danmark, og i en af disse Artikler behandler han Danmarks Afhængighed af Udlandet i Almindelighed og af Tyskland i Særdeleshed. Han kommer til det Resultat, at denne Afhængighed skyldes, at Danmark søger Afsætning for sin Landbrugsproduktion, og at Problemet om Afsætning af mest mulig Landbrugsproduktion staar saa skarpt i Danmark, fordi man ikke hidtil har skaaret Landbrugsrentebyrde nævneværdigt ned. Denne Situation har bragt Danmark i Afhængighed af Tyskland, og Johan Vogt siger herom noget ganske interessant, som jeg med Formandens Tilladelse gerne vil citere. Han siger: